

НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЦИВІЛЬНОГО ЗАХИСТУ УКРАЇНИ

БЕРЕЗІН Максим Юрійович

УДК 351.74

**ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ У
СФЕРІ ОХОРОНИ ГРОМАДСЬКОГО ПОРЯДКУ**

25.00.05 - державне управління у сфері державної безпеки та охорони
громадського порядку

АВТОРЕФЕРАТ

дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата наук з державного
управління

Харків – 2022

Дисертацією є рукопис.

Робота виконана в Національному університеті цивільного захисту України (м. Харків).

Науковий керівник – доктор економічних наук, професор,
заслужений працівник освіти України
ДАЦІЙ Олександр Іванович,
ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна академія управління
персоналу», завідувач кафедри маркетингу.

Офіційні опоненти: доктор наук з державного управління, доцент
ЯРОВОЙ Тихон Сергійович,
Відкритий міжнародний університет розвитку людини
«Україна», завідувач кафедри міжнародних відносин та
політичного консалтингу.

доктор наук з державного управління, професор
КРАВЧУК Олег Вікторович,
Хмельницький університет управління та права імені
Леоніда Юзькова, професор кафедри кримінального
права та процесу.

Захист відбудеться «22» грудня 2022 року о 13.00 годині на засіданні спеціалізованої вченої ради Д 64.707.03 Національного університету цивільного захисту України за адресою: 61024, м. Харків, вул. Лермонтовська, 28, ауд. 3 (1-й поверх).

З дисертацією можна ознайомитись у бібліотеці Національного університету цивільного захисту України за адресою: 61023, м. Харків, вул. Чернишевська, 94.

Автореферат розісланий «22» листопада 2022 р.

Вчений секретар
спеціалізованої вченої ради

С.А. Мороз

ЗАГАЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА РОБОТИ

Актуальність теми. Громадський порядок є системою вольових суспільних відносин, що складаються і розвиваються в громадських місцях на основі дотримання норм права та інших соціальних норм, спрямованих на забезпечення безпеки особистості та суспільства, на створення сприятливих умов для нормального функціонування підприємств та об'єднань, для праці і відпочинку громадян, поваги їх честі, людської гідності і суспільної моралі. Сьогодні в процесі організації взаємодії органів виконавчої влади, органів внутрішніх справ та місцевого самоврядування по організації і охороні громадського порядку повинен враховуватися принцип сумісності елементів. Він означає, що всі служби і підрозділи, а також заходи щодо організації взаємодії повинні бути сумісні один з одним, а в цілому сумісні з соціальним управлінням як системою більш високого рівня. Зміст громадського порядку складають доведені до упорядкованого стану за допомогою механізму соціального регулювання суспільні відносини, що складаються в результаті здійснення різних соціальних норм, що регулюють поведінку людей з метою забезпечення охорони їх життя, здоров'я, честі, гідності тощо.

Сучасний етап конституційно-правових перетворень в Україні характеризується підвищеною значимістю здійснення різних державних функцій, включаючи функцію забезпечення громадського порядку, у реалізації якої активно задіяні органи державної влади. Формування цілісного та ефективно функціонуючого конституційно-правового механізму забезпечення громадського порядку органами державної влади можна віднести до найбільш значних сучасних напрямів державного управління.

Основним суб'єктом системи забезпечення громадського порядку є держава, яка здійснює функції у цій галузі через органи законодавчої, виконавчої та судової влади. Діяльність із забезпечення громадського порядку направлена на дотримання всіма учасниками суспільних відносин соціальних норм і забезпечує охорону життя, здоров'я, честі, гідності та інших прав людей, специфіка ж діяльності щодо забезпечення громадського порядку полягає в тому, що вона забезпечує упорядкованість суспільних відносин, порядок в суспільстві. Основною політичною гарантією прав і свобод громадян в сфері охорони громадського порядку є така організація демократичної держави, котра обмежувала б свободу соціальної поведінки громадян лише в тих областях і сферах, де стикаються дійсно суперечливі інтереси, які самими учасниками громадських відносин врегульовані і узгоджені бути не можуть, і де в силу цього потрібно зовнішнє, засноване на законності і формальній рівності сторін регулювання процесу узгодження інтересів і дій.

Дослідженню проблем теорії та методології досліджень механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку присвячені роботи багатьох авторів, серед яких можна виділити: В.В. Богуславського, І. М. Волкова, С. М. Гусарова, С. Ф. Денисюка, С. П. Дерев'янка, О. В. Зброцької, Д. С. Каблова, А. М. Ключко, І. М. Копотун, О. П. Костюшко, Р. О. Кулинича, В. В. Малікова, А. В. Мовчан, В. І. Московець, Р. П. Олійничука, В. А. Орлова, О. О. Панової, Д. В. Петрова, В. В. Пономаренко, С. П. Пономарьової, О. В. Приходько, І. Б. Стахури, Д. Г. Усаткіну, А. Д. Шерстюка, Р. М. Ширшикової та ін.

Важлива увага при цьому приділяється розробці й використанню ефективних

засад формування регіонального підходу до реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку. Дослідженням проблем забезпечення громадської безпеки як основи реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку присвячені роботи Ю. Ю. Басова, В. М. Березан, І. М. Волкова, О. С. Геращенко, В. В. Голубоша, О. І. Дація, Л. М. Демидової, Т. І. Длугопольської, О. Ф. Кобзар, В. О. Копанчука, К. В. Костовської, О. В. Кравчука, С. Л. Курило, В. В. Мальцева, А. А. Манжули, О. М. Музичко, О. О. Панової, А. О. Расюк, О. М. Ромашко, К. О. Чишко, А. Д. Шерстюк, Р. М. Ширшикова, Т. С. Ярового та ін.

Незважаючи на важливість і глибину проведених наукових досліджень, окремі питання залишилися поза увагою науковців. Так, зокрема, потребують удосконалення концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. Залишилися невизначеними окремі вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. Потребують наукового обґрунтування науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Виходячи із зазначеного, вибір теми дисертаційної роботи у напрямку вдосконалення механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку є актуальною.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дослідження виконано відповідно до наукової теми Національного університету цивільного захисту України «Розробка механізмів державного управління соціально-економічною сферою та її галузями в контексті забезпечення безпеки українського суспільства» (ДР № 0118U001007). Особистий внесок автора полягає у розробці інструментарію підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку, а також в обґрунтуванні підходів до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку, векторів розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Мета і завдання дослідження. Метою дисертаційної роботи є теоретико-методологічне обґрунтування положень та розроблення науково-практичних рекомендацій щодо формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Для досягнення мети поставлено та вирішувались такі основні завдання:

- дослідити зміст понять та основні засади формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку;
- удосконалити концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку;
- визначити вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку;
- удосконалити інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку;
- обґрунтувати підходи до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку;

– розробити науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Об'єктом дослідження є механізми державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Предметом дослідження є формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Методи дослідження. Методологічною основою дисертаційної роботи слугують сукупність способів наукового пізнання та загальнонаукових принципів проведення дослідження, які ґрунтуються на фундаментальних положеннях і роботах вчених з питань формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Дослідження побудовано на системному підході, а також сукупності методів, які забезпечують застосування такого підходу, а саме: аналізу, синтезу та логічного узагальнення – для визначення векторів розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку; структурно-генезисного – для оцінки застосування зарубіжного досвіду впровадження інструментів та механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, інституціонального – для розгляду основних напрямів підвищення результативності формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, сценарного прогнозування – для розроблення сценарію впровадження підходів до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Джерельною та емпіричною базою дослідження є акти законодавства і нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, Міністерства внутрішніх справ України, Міністерства оборони України, Державної прикордонної служби України, Державного комітету України з питань регуляторної політики та підприємництва, Національної поліції України, Єдиного порталу органів системи МВС України, теоретико-методологічні напрацювання вітчизняних і зарубіжних учених.

Наукова новизна одержаних результатів полягає теоретико-методологічному обґрунтуванні механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Найбільш значущими результатами дослідження, що становлять наукову новизну, розкривають суть роботи та подаються на захист, є такі:

вперше

- обґрунтовано концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, а саме: стимулювання упровадження сучасних технологій дієвої електронної системи громадського контролю реалізації дій правоохоронних органів; розроблення в інклюзивний спосіб посилення стратегічних комунікацій розвитку громадянського суспільства; імплементація інноваційної всеохоплюючої стратегії впровадження та подальшого удосконалення ІТ-технологій в превенції ослаблення дії криміногенних факторів; формування інституціональних засад введення індивідуально-профілактичної роботи з індивідами, що схильні до реалізації адміністративних правопорушень; визначення заходів інтегрування дієвої HR-політики в процесі реалізації

горизонтальної взаємодії між всіма підрозділами правоохоронних органів та інститутами сучасного громадянського суспільства; упровадження належного інформаційного забезпечення громадськості щодо використання новітніх адміністративних послуг на основі застосування системи інтероперабельності;

удосконалено:

- інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку; а саме: реалізація збалансованості процесу цифровізації процедур забезпечення громадської безпеки; сприяння створенню умов підвищення профілактики злочинності та спільної безпеки на основі проактивної систематичної комунікації з юристами, громадськістю та засобами масової інформації; удосконалення координаційних механізмів підтримання миру і гарантування публічної безпеки; синхронізація процесу запровадження цифрової трансформації за напрямом забезпечення громадської безпеки; посилення інституційної спроможності органів державної влади всіх рівнів щодо створення національної низькорівневої інноваційної технологічної архітектури забезпечення надання електронних адміністративних послуг;

- підходи до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку, а саме: сприяння розвитку спільних ініціатив органів державної влади та громадськості, спрямованих на забезпечення громадської безпеки на основі комплексної системи комунікації; запровадження модернізаційних заходів діяльності правоохоронних органів на основі проведення різнопланових заходів, спрямованих на відтворення атмосфери громадської нетерпимості до правопорушень; приведення законодавчої бази до загальноновизначених європейських стандартів безпеки, заснованих на вживанні скоординованих заходів взаємодії між правоохоронними органами та суспільством; розробка заходів оптимізації надання електронних адміністративних послуг на основі популяризації системи розвитку електронних форм взаємодії; створення правових умов для посилення заходів сприяння подоланню бідності з одночасною реінтеграцією громадянського суспільства до прозорої системи забезпечення громадського порядку;

- науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку, що передбачають наступне: впровадження ефективної системи реалізації концепції “мобільних державних службовців”; інтеграція гендерно-орієнтованих підходів до реалізації процесу підготовки працівників сектору безпеки та оборони; розробка етапів реформування процесу освіти для працівників органів правопорядку; запровадження мотиваційних заходів правоохоронних органів на основі дослідження причинно-наслідкових зв'язків вразливої репутації їх діяльності; створення умов забезпечення клієнтоорієнтованості поліцейських послуг щоденної діяльності та традиціоналізму в питаннях суспільного устрою та правопорядку;

дістали подальшого розвитку:

- категоріальний апарат державного управління шляхом уточнення сутності понять: “механізм забезпечення охорони громадського порядку” як здійснення в громадських місцях діяльності органів державної влади, які мають право

застосовувати заходи правового впливу з метою підтримки правопорядку, забезпечення дотримання законодавства та безпосереднього захисту життя і здоров'я, честі, гідності та моральності людини, різних видів власності фізичних та юридичних осіб, інтересів суспільства і держави від адміністративних правопорушень і злочинів за допомогою встановлених законом дій, що сприяють успішному здійсненню правосуддя; “конституційно-правовий механізм забезпечення громадського порядку” як комплексне конституційно-правове явище, що включає систему конституційно-правових та інших правових норм, що міститься у правових актах, а також сукупність взаємообумовлених елементів, що визначають цілі та завдання, зміст організаційно-правових норм, уповноважених суб'єктів із забезпечення громадського порядку;

- доповнено вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, зокрема: створення правових умов для розвитку громадських інститутів узгодження реалізації підходу community police; впровадження стимуляційних заходів розбудови правоохоронних органів сучасного зразка, що забезпечують захист інтересів суспільства і держави у сфері забезпечення громадської безпеки; укріплення інституційної громадської спроможності щодо безбар'єрного інформаційного простору для всіх суспільних верств населення в усіх сферах життя; розвиток громадських інститутів консолідації напрямів реагування на надзвичайні ситуації у сфері забезпечення громадського здоров'я; побудова системи узгодження дій влади всіх рівнів за напрямком розширення соціальної бази правоохоронної діяльності, вдосконалення використовуваних засобів і методів впливу на позаправові форми поведінки, формування інститутів, здатних адекватно реагувати на виклик злочинності.

Практичне значення одержаних результатів. У дисертаційній роботі сформульовані теоретичні положення та обґрунтовані практичні рекомендації, що спрямовані на формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. Основні ідеї та висновки дослідження доведено до конкретних положень, методик та рекомендацій. Вони можуть бути використані в практичній діяльності державними органами управління, органами місцевої влади та місцевого управління, підприємствами, громадськими організаціями.

Результати досліджень щодо вдосконалення нормативно-правової бази у сфері розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку використані Київським міським громадським формуванням з охорони громадського порядку і державного кордону «Асоціація добровільних народних дружин Святошинського району» під час розробки заходів інтегрування дієвої HR-політики в процесі реалізації горизонтальної взаємодії між всіма підрозділами правоохоронних органів та інститутами сучасного громадянського суспільства (довідка від 3.05.2022 р. № 71-05). Практичні пропозиції щодо удосконалення інструментарію підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку використані Громадською організацією «Асоціація науковців України» (довідка від 21.04.2022 р. № 56/2-04).

Теоретичні положення, сформульовані рекомендації та пропозиції були використані в навчальному процесі Національного університету цивільного захисту

України при викладанні дисциплін «Територіальна організація влади в Україні», «Управління соціальним і гуманітарним розвитком», «Державна політика: аналіз та механізми впровадження» (акт від 28.04.2022 р.).

Особистий внесок здобувача. Теоретико-методологічні обґрунтування, практичні рекомендації, висновки та пропозиції, які отримані в ході проведення досліджень, розроблено здобувачем самостійно.

Апробація результатів дослідження. Основні теоретичні та практичні положення і результати дисертаційного дослідження оприлюднені автором на науково-практичних конференціях, зокрема: «Wschodnie partnerstwo - 2019» (Przemyśl, 2019), «Публічне управління в системі координат: демократія, децентралізація, місцеве самоврядування» (Мелітополь, 2019), «Проблеми розвитку демократичної державності в контексті світових модернізаційних процесів формування національних громадянських суспільств (політичний, юридичний, економічний, соціальний, психологічний та управлінський аспекти)» (Київ, 2019).

Публікації. Основні положення дисертаційної роботи опубліковано у 9 наукових працях, загальним обсягом 4,2 обл.-вид. арк., у тому числі в 4 статтях у наукових фахових виданнях з державного управління, 2 статті у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Європейського Союзу, а також 3 тези доповідей на науково-практичних конференціях.

Структура дисертації. Дисертація складається із вступу, трьох розділів, висновків, списку використаних джерел, додатку. Загальний обсяг роботи складає 248 сторінок, що містить 1 рисунок на 1 сторінці, 3 таблиці на 3 сторінках. Список використаних джерел із 182 найменувань.

ОСНОВНИЙ ЗМІСТ РОБОТИ

У вступі обґрунтовано актуальність теми дисертації, її зв'язок з напрямками, програмами і темами наукових досліджень. Сформульовано мету і завдання дослідження, схарактеризовано наукову новизну та практичне значення одержаних результатів, наведено апробацію основних положень.

У першому розділі – «*Теоретичні засади формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку*» – досліджено зміст понять та основні засади формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку; удосконалено концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку; розглянуто організаційні засади розвитку системи державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Встановлено, що правоохоронна сфера є однією з найважливіших підсистем охоронної сфери життєдіяльності суспільства, де за допомогою специфічних правових інститутів, форм і методів забезпечується функціонування держави та її інститутів, регулювання і захист суспільних відносин і соціальної якості - фізичного і духовного - особистості, соціальних груп і суспільства в цілому від впливу на них небажаних з точки зору суспільства явищ і процесів. Одним з напрямків правоохоронної діяльності, безпосередньо пов'язаної із забезпеченням прав і свобод особистості, є охорона громадського порядку і забезпечення громадської безпеки. Тому, в роботі запропоновано удосконалити концептуальні підходи до формування

механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку на основі стимулювання упровадження сучасних технологій дієвої електронної системи громадського контролю реалізації дій правоохоронних органів; виявлення та аналіз причин і умов, що сприяють вчиненню злочину, вжиття заходів щодо їх усунення або нейтралізації; залучення до роботи з попередження правопорушень громадських об'єднань правоохоронної спрямованості і громадян; визначення заходів інтегрування дієвої HR-політики в процесі реалізації горизонтальної взаємодії між всіма підрозділами правоохоронних органів та інститутами сучасного громадянського суспільства.

В процесі реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку формуються складні і багатосторонні відносини між елементами державно-громадської системи забезпечення громадського порядку. В даному дослідженні це державні правоохоронні органи і громадські організації, які здійснюють діяльність в досліджуваній сфері. Актуальність проблеми взаємодії між елементами даної системи полягає в тому, що через таку взаємодію здійснюється внутрішнє управління елементами системи, визначається роль громадських організацій в цій системі, та їх вплив на ефективність діяльності всієї державно-громадської системи забезпечення громадського порядку.

Взаємодію між елементами державно-громадської системи забезпечення громадського порядку необхідно розглядати як обмін інформацією (спеціальними знаннями, інформацією про криміногенну ситуацію в регіонах, повідомленнями про факти порушення громадського порядку), матеріальними об'єктами (засобами матеріальної підтримки, документами, засобами зв'язку, засобами захисту). Така взаємодія пов'язана зі взаємовідносинами між елементами системи, усвідомленням, фіксуванням і виконанням цими елементами своїх функцій, а також усвідомленням керівників як державних правоохоронних органів, так і керівників громадських організацій тих проблем, які виникають в процесі діяльності щодо забезпечення громадського порядку.

Визначено, що державна система забезпечення громадського порядку не може успішно функціонувати без допомоги і сприяння громадських об'єднань і громадян, які на добровільних засадах беруть участь в реалізації цієї найважливішої державної функції. Тому, на сучасному етапі необхідною є така взаємодія, яка обумовлюється: спільністю завдань; різним обсягам повноважень по організації і охороні громадського порядку в Україні; відмінністю застосовуваних форм контролю за охороною громадського порядку; різницею в формах і методах діяльності з охорони громадського порядку; взаємозалежністю кінцевих результатів спільної діяльності в сфері охорони громадського порядку.

Встановлено, що при розробці концепції державного управління у сфері охорони громадського порядку, що представляє собою систему науково обґрунтованих та офіційно прийнятих поглядів на життєво важливі інтереси особистості, суспільства, держави, та органів державної влади, специфіку загроз цим інтересам і стратегію їх захисту, необхідно враховувати її соціально-правовий характер. Її значення на сучасному етапі розвитку української державності зростає в силу об'єктивних закономірностей, що визначають в кінцевому підсумку темпи інноваційного розвитку та шляхи демократизації всіх державних, громадських та

інших структур.

Запропоновано удосконалити інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку наступними напрямками: створення умов для функціонування місцевої системи інформування в сфері охорони громадського порядку; удосконалення координаційних механізмів підтримання миру і гарантування публічної безпеки; синхронізація процесу запровадження цифрової трансформації за напрямом забезпечення громадської безпеки; забезпечення нормативно-правового регулювання в сфері охорони громадського порядку в межах повноважень органів місцевого самоврядування.

Визначено, що ефективність реалізації комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку безпосередньо залежить від певних об'єктивних і суб'єктивних умов, які в узагальненому вигляді, відносяться як до державного управління, так і до сфери його реалізації. Комунікаційний механізм державного управління у сфері охорони громадського порядку діє в реальній сукупності суспільних відносин, на основі, і в рамках існуючого суспільного життя і суспільної свідомості.

Обґрунтовано, що ефективна реалізація складових забезпечення громадського порядку формується у вигляді належного функціонування конституційно-правового механізму забезпечення громадського порядку, у якому ключове місце займають органи публічної влади. Тому, в роботі запропоновано удосконалити науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку, що передбачають наступне: впровадження ефективної системи реалізації концепції “мобільних державних службовців”; інтеграція гендерно-орієнтованих підходів до реалізації процесу підготовки працівників сектору безпеки та оборони; розробка етапів реформування процесу освіти для працівників органів правопорядку; створення регіональної системи накопичення, використання і поширення позитивного досвіду органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування в даній сфері діяльності; запровадження мотиваційних заходів правоохоронних органів на основі дослідження причинно-наслідкових зв'язків вразливої репутації їх діяльності; створення умов забезпечення клієнтоорієнтованості поліцейських послуг щоденної діяльності та традиціоналізму в питаннях суспільного устрою та правопорядку.

У другому розділі – *«Оцінка сучасного стану формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку»* - здійснено аналіз сучасного стану формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку; визначено вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку; досліджено особливості підвищення результативності формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Встановлено, що діяльність із забезпечення громадського порядку направлена на дотримання всіма учасниками суспільних відносин соціальних норм і забезпечує охорону життя, здоров'я, честі, гідності та інших прав людей, специфіка ж діяльності щодо забезпечення громадського порядку полягає в тому, що вона забезпечує упорядкованість суспільних відносин, порядок в суспільстві. Основними принципами реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку

є принципи законності, добровільності, відсутність державно-владних повноважень, переконання, самоврядування та соціальної захищеності.

Відсутність на національному рівні механізму реалізації цільових програм в сфері забезпечення громадського порядку призводить до численних порушень положень Конституції України при прийнятті відповідних законів. Основними формами класифікації взаємодії державних органів і об'єднань громадян за напрямом забезпечення громадської безпеки сьогодні є: взаємний цілеспрямований вплив державних органів на громадські об'єднання та громадських об'єднань на державні органи, при певних межах втручання з метою ефективного та якісного виконання ними завдань і функцій; взаємна допомога держави і об'єднань громадян, їх взаємна відповідальність; співробітництво у вирішенні соціальних і культурних проблем, в охороні навколишнього середовища, громадського порядку, в розвитку науки, охорони здоров'я, освіти, культури, тощо.

Вивчення ефективності реалізації цільових програм показує їх позитивний вплив на стан забезпечення громадського порядку. Цільові програми особливо результативні там, де вони розробляються і виконуються не тільки на національному, а й місцевому рівнях. Разом з тим існує ряд недоліків, які пояснюються часто відсутністю єдиної методики, комплексного підходу та узгодженості, чіткої взаємодії всіх зацікавлених суб'єктів при розробці та реалізації програм з охорони громадського порядку.

У розроблених програмах з охорони громадського порядку головну мету слід формулювати в найзагальнішому вигляді - стримування і обмеження злочинності. З кримінологічних позицій попередження злочинності за своєю спрямованістю і результативністю полягає як в усуненні об'єктивних передумов протиправної поведінки, так і в зміні свідомості правопорушників, їх громадських поглядів і переконань. Тому, соціальне планування має, по можливості, стосуватись всього ланцюжку механізму протиправної поведінки: потреби, ціннісні орієнтації, можливості, цілі, засоби, вчинки, результати. Практика показує, що значна частина заходів (розширення соціально-економічних, культурних, громадських можливостей для правопорушників, задоволення їх соціально значущих потреб та інтересів, виправлення деформацій в системі потреб особистості), які могли б розірвати позначений протиправний ланцюжок, знаходиться поза полем дії програм.

Дослідивши питання взаємодії громадських формувань, органів державної влади та місцевого самоврядування у сфері забезпечення громадського порядку, визначено, що сьогодні сконцентрувати увагу треба на можливості використання різних форм і способів їх взаємодії і на ефективність такої взаємодії. Вибір найбільш оптимальних, з точки зору функціональних можливостей елементів державно-громадської системи забезпечення громадського порядку та ефективних, з точки зору впливу на порушників громадського порядку, форм і способів такого взаємодії, є важливим завданням сьогодні.

Державна система забезпечення громадського порядку не може успішно функціонувати без допомоги і сприяння громадських об'єднань і громадян, які на добровільних засадах беруть участь в реалізації цієї найважливішої державної функції. Тому, на сучасному етапі необхідно є така взаємодія, яка обумовлюється: спільністю завдань; різним обсягам повноважень по організації і охороні громадського порядку в Україні; відмінністю застосовуваних форм контролю за охороною

громадського порядку; різницею в формах і методах діяльності з охорони громадського порядку; взаємозалежністю кінцевих результатів спільної діяльності в сфері охорони громадського порядку.

Зазначено, що одним з найважливіших механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку у зарубіжних країнах виступають соціальні норми. Серед таких норм можна виділити: норми права, норми моралі, звичаїв, традицій, ритуалів і т.д., які покликані регулювати відносини людей в суспільстві і забезпечувати його гармонійне функціонування. Сучасна юридична доктрина і практика повинні враховувати трансформацію змісту принципу поділу влади в процесі історико-правового розвитку України, а також особливості її відображення в конституційному законодавстві зарубіжних держав. Забезпечення громадського порядку є найважливішим конституційним завданням органів місцевого самоврядування, причому таке завдання для них є одним з головних у багатьох зарубіжних країнах.

Найважливішим засобом встановлення конституційного громадського порядку на території громадських об'єднань є державний контроль за діяльністю місцевих органів влади, який здійснюється органами державної влади на національному та регіональному рівнях, залежно від об'єкта може бути поділений на два види: контроль дотримання законів та законності у діяльності таких органів та контроль здійснення органами місцевого самоврядування окремих державних повноважень. Постійне вдосконалення діяльності Міністерства внутрішніх справ України має стати офіційною позицією органів державної влади за основними напрямками і принципами вдосконалення оперативно-службової діяльності в перехідний період. Головною метою розвитку системи органів забезпечення правопорядку є приведення її до стану, що дозволяє забезпечити надійний захист інтересів і безпеки особистості, суспільства і держави від злочинних посягань в нових умовах.

Обґрунтовано, що використання зарубіжного досвіду в організації взаємодії державних органів і громадських організацій, що беруть участь в забезпеченні громадського порядку в сучасній Україні дозволить створити більш ефективну державно-громадську систему забезпечення громадського порядку. Двостороння взаємодія може проявлятися у взаємному інформуванні, що дозволить громадським організаціям, які беруть участь у забезпеченні громадського порядку, своєчасно повідомляти підрозділам патрульно-постової служби про підозрілих осіб, а співробітникам поліції оперативно реагувати на отриману інформацію з метою затримання виявлених осіб. Інформування громадських об'єднань правоохоронної спрямованості про неблагополучні сім'ї, і схильних до правопорушень неповнолітніх, дозволить проводити ефективну роботу з профілактики та попередження правопорушень серед неповнолітніх в сфері забезпечення громадського порядку.

Визначено, що загальними напрямками діяльності щодо взаємодії органів державного управління в охороні громадського порядку в Україні, сьогодні є: спільний комплексний аналіз стану охорони громадського порядку; узгодження прийнятих рішень і заходів, що проводяться взаємодіючими суб'єктами з охорони громадського порядку; спільне проведення заходів щодо забезпечення охорони громадського порядку із залученням громадськості; колегіальна підготовка інформації

до вищестоящих органів, спільне вивчення, узагальнення та поширення позитивного досвіду роботи з охорони громадського порядку і забезпечення громадської безпеки. Більш ефективному застосуванню законодавства буде сприяти відповідна правозастосовна підготовка співробітників всіх контролюючих органів, координація їх роботи, яка безпосередньо залежить від рівня правових знань.

В даний час одним з основних суб'єктів застосування законодавства, на місцевому рівні, про адміністративну відповідальність є органи внутрішніх справ (поліція), найбільш підготовлених в правовому і організаційному плані. Тому необхідно розширити права даних органів в адміністративно-юрисдикційній діяльності по застосуванню законодавства про адміністративну відповідальність, і в першу чергу, служби дільничних уповноважених поліції.

Правовий механізм регулювання питань взаємодії елементів державно-громадської системи забезпечення громадського порядку повинен відповідати концептуальним положенням ліберального напрямку розвитку держави і основним принципам формування громадянського суспільства, а саме: неприпустимість втручання держави до діяльності громадських об'єднань громадян; неприпустимість наділення громадських об'єднань державно-владними повноваженнями; відсутність керівництва громадськими об'єднаннями з боку державних органів; забезпечення самостійності і незалежності громадських об'єднань від держави, а також відповідність конституційним принципам взаємодії державних органів і громадських об'єднань громадян.

У третьому розділі – *«Удосконалення напрямів формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку»* – запропоновано напрями підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку; обґрунтовано підходи до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку; запропоновано шляхи удосконалення науково-методичних підходів до державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Визначено, що основними завданнями забезпечення громадського порядку і громадської безпеки в умовах надзвичайних ситуацій є: забезпечення своєчасного оповіщення та інформування населення про виникнення надзвичайних ситуацій; проведення розвідки місцевості, визначення місць зараження, опалення стану транспортних комунікацій в зоні надзвичайних ситуацій; громадського порядку в місті, на маршрутах евакуації населення і матеріальних і культурних цінностей на території міста; охорона матеріальних і культурних цінностей.

При розробці концепції державного управління у сфері охорони громадського порядку, що представляє собою систему науково обґрунтованих та офіційно прийнятих поглядів на життєво важливі інтереси особистості, суспільства, держави, та органів державної влади, специфіку загроз цим інтересам і стратегію їх захисту, необхідно враховувати її соціально-правовий характер. Її значення на сучасному етапі розвитку української державності зростає в силу об'єктивних закономірностей, що визначають в кінцевому підсумку темпи інноваційного розвитку та шляхи демократизації всіх державних, громадських, та державно-громадських об'єднань.

На відміну від громадських, державно-громадські об'єднання мають ряд ознак, що дозволяють їм здійснювати участь в охороні громадського порядку в межах

сприяння органам внутрішніх справ щодо виконання покладених на них завдань у сфері охорони громадського порядку, і володіти рядом спеціальних обов'язків і прав щодо участі в охороні громадського порядку. Основні ознаки діяльності державно-громадських об'єднань в процесі охорони громадського порядку розглянуто в таблиці 1.

Таблиця 1

Основні ознаки діяльності державно-громадських об'єднань в процесі охорони громадського порядку

Ознака	Характеристика
відмінність в порядку створення	державно-громадські об'єднання громадян створюються за ініціативою органів державної влади, а не з ініціативи громадян, що об'єдналися на основі спільності інтересів для реалізації спільних цілей
відмінність у формі управління	державно-громадські об'єднання громадян не є самоврядними формами з огляду на те, що їх діяльність організовується, спрямовується і координується органами державної влади
керівники державно-громадських об'єднань не обираються членами об'єднання	призначаються з виданням індивідуальних правових актів органами державної влади
фінансування державно-громадських об'єднань здійснюється в цілому, як правило, органами державної влади, за рахунок коштів місцевих бюджетів	не за рахунок членських внесків і пожертвування

Запропоновано удосконалити інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку наступними напрямками: реалізація збалансованості процесу цифровізації процедур забезпечення громадської безпеки; сприяння створенню умов підвищення профілактики злочинності та спільної безпеки на основі проактивної систематичної комунікації з юристами, громадськістю та засобами масової інформації; створення умов для функціонування місцевої системи інформування в сфері охорони громадського порядку; удосконалення координаційних механізмів підтримання миру і гарантування публічної безпеки; синхронізація процесу запровадження цифрової трансформації за напрямом забезпечення громадської безпеки; забезпечення нормативно-правового регулювання в сфері охорони громадського порядку в межах повноважень органів місцевого самоврядування; посилення інституційної спроможності органів державної влади всіх рівнів щодо створення національної низькорівневої інноваційної технологічної архітектури забезпечення надання електронних адміністративних послуг.

Встановлено, що основною метою реалізації комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку є досягнення правового порядку в суспільстві. В якості критеріїв його ефективності можливо використовувати такі як: зниження реального рівня порушення юридичних заборон; невиконання юридичних обов'язків і, відповідно, підвищення рівня використання суб'єктивних прав, закріплених в правових нормах. Якщо розглядати, порушення

кримінально-правових заборон, то в якості критеріїв ефективності можна виділити зниження питомої ваги тяжких, найбільш поширених, скоєних раніше судимими злочинів і т.д.

Ефективність реалізації комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку безпосередньо залежить від певних об'єктивних і суб'єктивних умов, які в узагальненому вигляді, відносяться як до державного управління, так і до сфери його реалізації. Комунікаційний механізм державного управління у сфері охорони громадського порядку діє в реальній сукупності суспільних відносин, на основі, і в рамках існуючого суспільного життя і суспільної свідомості. Це дозволяє зробити висновок, що характер внутрішньосистемних зв'язків комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку, а також його взаємозв'язку з різними сторонами суспільного життя багато в чому визначає ті умови, які, в кінцевому рахунку, забезпечують його ефективність.

Визначено, що конституційно-правовий механізм забезпечення громадського порядку конструктивно треба представити у вигляді трьох взаємопов'язаних блоків, що мають наступний зміст: нормативно-ціннісний блок (конституційно-правова основа та мотивація), що складається з конституційно-правових норм та соціально-правових умов, які, формуючи конституційно-ціннісні установки, орієнтують учасників правовідносин на належну правомірну поведінку та уповноважених суб'єктів на ефективне забезпечення громадського порядку; інституційний блок, що включає суб'єктів забезпечення громадського порядку, до яких входять органи державної влади, недержавні формування (громадські об'єднання) та громадяни; інструментально-функціональний блок, що виражається у встановленні на нормативно-правовій основі повноважень суб'єктів забезпечення громадського порядку та формуванні зв'язків між ними, кожен з яких виконує покладені на нього завдання та функції у взаємодії з іншими суб'єктами, реалізує узгоджено прийняті з ними рішення у різних формах, використовуючи ті чи інші конституційно-правові заходи (інструменти) забезпечення громадського порядку.

Встановлено, що ефективна реалізація складових забезпечення громадського порядку формується у вигляді належного функціонування конституційно-правового механізму забезпечення громадського порядку, у якому ключове місце займають органи публічної влади. Тому, в роботі запропоновано удосконалити науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку, що передбачають впровадження ефективної системи реалізації концепції "мобільних державних службовців", а також інтеграцію гендерно-орієнтованих підходів до реалізації процесу підготовки працівників сектору безпеки та оборони.

ВИСНОВКИ

У дисертації наведено вирішення важливого науково-прикладного завдання, що полягає в теоретико-методологічному обґрунтуванні положень та розробленні науково-практичних рекомендацій щодо формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. Отримані в процесі дослідження результати дають змогу сформулювати такі висновки:

1. Встановлено, що правоохоронна сфера є однією з найважливіших підсистем охоронної сфери життєдіяльності суспільства, де за допомогою специфічних правових інститутів, форм і методів забезпечується функціонування держави та її інститутів, регулювання і захист суспільних відносин і соціальної якості - фізичного і духовного - особистості, соціальних груп і суспільства в цілому від впливу на них небажаних з точки зору суспільства явищ і процесів. Одним з напрямків правоохоронної діяльності, безпосередньо пов'язаної із забезпеченням прав і свобод особистості, є охорона громадського порядку і забезпечення громадської безпеки.

Здійснивши аналіз точок зору щодо поняття «охорони громадського порядку» стосовно предмету дослідження, було сформульоване авторське визначення поняття «механізм забезпечення охорони громадського порядку», під яким розуміється здійснення в громадських місцях діяльності органів державної влади, які мають право застосовувати заходи правового впливу з метою підтримки правопорядку, забезпечення дотримання законодавства та безпосереднього захисту життя і здоров'я, честі, гідності та моральності людини, різних видів власності фізичних та юридичних осіб, інтересів суспільства і держави від адміністративних правопорушень і злочинів за допомогою встановлених законом дій, що сприяють успішному здійсненню правосуддя.

2. В роботі запропоновано удосконалити концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, а саме: стимулювання упровадження сучасних технологій дієвої електронної системи громадського контролю реалізації дій правоохоронних органів; розроблення в інклюзивний спосіб посилення стратегічних комунікацій розвитку громадянського суспільства; виявлення та аналіз причин і умов, що сприяють вчиненню злочину, вжиття заходів щодо їх усунення або нейтралізації; імплементація інноваційної всеохоплюючої стратегії впровадження та подальшого удосконалення ІТ-технологій в превенції ослаблення дії криміногенних факторів; формування інституціональних засад введення індивідуально-профілактичної роботи з індивідами, що схильні до реалізації адміністративних правопорушень; залучення до роботи з попередження правопорушень громадських об'єднань правоохоронної спрямованості і громадян; визначення заходів інтегрування дієвої HR-політики в процесі реалізації горизонтальної взаємодії між всіма підрозділами правоохоронних органів та інститутами сучасного громадянського суспільства; упровадження належного інформаційного забезпечення громадськості щодо використання новітніх адміністративних послуг на основі застосування системи інтероперабельності.

3. Визначено, що державна система забезпечення громадського порядку не може успішно функціонувати без допомоги і сприяння громадських об'єднань і громадян, які на добровільних засадах беруть участь в реалізації цієї найважливішої державної функції. Тому, на сучасному етапі необхідною є така взаємодія, яка обумовлюється: спільністю завдань; різним обсягам повноважень по організації і охороні громадського порядку в Україні; відмінністю застосовуваних форм контролю за охороною громадського порядку; різницею в формах і методах діяльності з охорони громадського порядку; взаємозалежністю кінцевих результатів спільної діяльності в сфері охорони громадського порядку.

В ході дослідження доповнено вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, зокрема: створення правових умов для розвитку громадських інститутів узгодження реалізації підходу community policy; впровадження стимуляційних заходів розбудови правоохоронних органів сучасного зразка, що забезпечують захист інтересів суспільства і держави у сфері забезпечення громадської безпеки; загальне планування і проведення нарад та інструктажів щодо вдосконалення заходів забезпечення охорони громадського порядку; взаємне інформування про стан охорони громадського порядку, заходи щодо їх забезпечення; укріплення інституційної громадської спроможності щодо безбар'єрного інформаційного простору для всіх суспільних верств населення в усіх сферах життя; розвиток громадських інститутів консолідації напрямів реагування на надзвичайні ситуації у сфері забезпечення громадського здоров'я; побудова системи узгодження дій влади всіх рівнів за напрямком розширення соціальної бази правоохоронної діяльності, вдосконалення використовуваних засобів і методів впливу на позаправові форми поведінки, формування інститутів, здатних адекватно реагувати на виклик злочинності.

4. Встановлено, що при розробці концепції державного управління у сфері охорони громадського порядку, що представляє собою систему науково обґрунтованих та офіційно прийнятих поглядів на життєво важливі інтереси особистості, суспільства, держави, та органів державної влади, специфіку загроз цим інтересам і стратегію їх захисту, необхідно враховувати її соціально-правовий характер. Її значення на сучасному етапі розвитку української державності зростає в силу об'єктивних закономірностей, що визначають в кінцевому підсумку темпи інноваційного розвитку та шляхи демократизації всіх державних, громадських та інших структур.

Запропоновано удосконалити інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку наступними напрямами: реалізація збалансованості процесу цифровізації процедур забезпечення громадської безпеки; сприяння створенню умов підвищення профілактики злочинності та спільної безпеки на основі проактивної систематичної комунікації з юристами, громадськістю та засобами масової інформації; створення умов для функціонування місцевої системи інформування в сфері охорони громадського порядку; удосконалення координаційних механізмів підтримання миру і гарантування публічної безпеки; синхронізація процесу запровадження цифрової трансформації за напрямом забезпечення громадської безпеки; забезпечення нормативно-правового регулювання в сфері охорони громадського порядку в межах повноважень органів місцевого самоврядування; посилення інституційної спроможності органів державної влади всіх рівнів щодо створення національної низькорівневої інноваційної технологічної архітектури забезпечення надання електронних адміністративних послуг.

5. Визначено, що ефективність реалізації комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку безпосередньо залежить від певних об'єктивних і суб'єктивних умов, які в узагальненому вигляді, відносяться як до державного управління, так і до сфери його реалізації. Комунікаційний механізм державного управління у сфері охорони громадського

порядку діє в реальній сукупності суспільних відносин, на основі, і в рамках існуючого суспільного життя і суспільної свідомості.

Запропоновано удосконалити підходи до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку, а саме: сприяння розвитку спільних ініціатив органів державної влади та громадськості, спрямованих на забезпечення громадської безпеки на основі комплексної системи комунікації; формування місцевих сил і структур охорони громадського порядку і забезпечення безпосереднього керівництва ними; запровадження модернізаційних заходів діяльності правоохоронних органів на основі проведення різнопланових заходів, спрямованих на відтворення атмосфери громадської нетерпимості до правопорушень; розробка і реалізація місцевих програм охорони громадського порядку і громадської безпеки, забезпечення участі в розробці регіональних програм охорони громадського порядку; приведення законодавчої бази до загальноновизначених європейських стандартів безпеки, заснованих на вживанні скоординованих заходів взаємодії між правоохоронними органами та суспільством; розробка заходів оптимізації надання електронних адміністративних послуг на основі популяризації системи розвитку електронних форм взаємодії; створення правових умов для посилення заходів сприяння подоланню бідності з одночасною реінтеграцією громадянського суспільства до прозорої системи забезпечення громадського порядку.

6. Обґрунтовано, що ефективна реалізація складових забезпечення громадського порядку формується у вигляді належного функціонування конституційно-правового механізму забезпечення громадського порядку, у якому ключове місце займають органи публічної влади. Тому, в роботі запропоновано удосконалити науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку, що передбачають наступне: впровадження ефективної системи реалізації концепції “мобільних державних службовців”; інтеграція гендерно-орієнтованих підходів до реалізації процесу підготовки працівників сектору безпеки та оборони; розробка етапів реформування процесу освіти для працівників органів правопорядку; створення регіональної системи накопичення, використання і поширення позитивного досвіду органів виконавчої влади з органами місцевого самоврядування в даній сфері діяльності; запровадження мотиваційних заходів правоохоронних органів на основі дослідження причинно-наслідкових зв'язків вразливої репутації їх діяльності; створення умов забезпечення клієнтоорієнтованості поліцейських послуг щоденної діяльності та традиціоналізму в питаннях суспільного устрою та правопорядку.

СПИСОК ОПУБЛІКОВАНИХ ПРАЦЬ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових виданнях,

включених до переліку наукових фахових видань України:

1. Березін М.Ю. Система адміністративно-правових гарантій прав і свобод громадян у сфері охорони громадського порядку. Державне управління: удосконалення та розвиток. 2018. № 12. URL :

http://www.dy.nayka.com.ua/pdf/12_2018/105.pdf.

2. Березін М.Ю. Забезпечення громадської безпеки як основа реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку. Вісник національного університету цивільного захисту України. Серія "Державне управління". Збірник наукових праць. – 2019. - Випуск 2 (11). - С. 119-125.

3. Березін М.Ю. Основи формування функцій органів виконавчої влади при організації охорони громадського порядку. Публічне управління та митне адміністрування. 2019. № 4 (23). С. 5-12.

4. Березін М.Ю. Основні принципи забезпечення охорони громадського порядку в сучасних умовах криміногенних загроз. Інвестиції: практика та досвід. 2019. № 21. С. 132 – 136.

Статті у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Європейського Союзу:

5. Berezin M. The main provisions of the implementation of the directions of public administration in the field of public order. *Stredoevropsky vestnik pro vedu a vyzkum*. 2019. № 8 (60). P. 84-91.

6. Berezin M. Modern mechanisms for the implementation of public administration in the field of public order. *East Journal of Security Studies*. Volume 5, Issue 2. 2019. P. 313-316. URL: <https://ejss.nuczu.edu.ua/index.php/ejss/article/view/70>.

Тези конференцій:

7. Березін М.Ю. Теоретичні засади реалізації державного управління у сфері охорони громадського порядку // *Materiały XV Międzynarodowej naukowo-praktycznej konferencji , «Wschodnie partnerstwo - 2019» , Volume 3 Przemysł: Nauka i studia*. - P. 18-20.

8. Березін М.Ю. Сучасні процеси децентралізації як головна умова забезпечення охорони громадського порядку // Публічне управління в системі координат: демократія, децентралізація, місцеве самоврядування: тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції (18 жовтня 2019 року, Мелітополь, Україна) / відп. ред. Ортіна Г.В. – Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2019. – С. 108-110.

9. Березін М.Ю. Забезпечення охорони громадського порядку як основи розвитку демократичної державності в контексті світових модернізаційних процесів // *Матеріали звітн. наук.-практ. конф. “Проблеми розвитку демократичної державності в контексті світових модернізаційних процесів формування національних громадянських суспільств (політичний, юридичний, економічний, соціальний, психологічний та управлінський аспекти)” 28 листопада 2019 р., МАУП, 2019. С. 247-250.*

АНОТАЦІЯ

Березін М.Ю. Формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. – Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата наук (доктора філософії) з державного управління за спеціальністю 25.00.05 - державне управління у сфері державної безпеки та охорони громадського порядку. – Національний університет

цивільного захисту України, Харків, 2022.

Дисертацію присвячено теоретико-методологічному обґрунтуванню положень та розробленню науково-практичних рекомендацій щодо формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Дістав подальшого розвитку категоріальний апарат державного управління шляхом уточнення сутності понять: “механізм забезпечення охорони громадського порядку”; “конституційно-правовий механізм забезпечення громадського порядку”. Удосконалено концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку. У роботі обґрунтовано концептуальні підходи до формування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку.

Доповнено вектори розвитку застосування механізмів державного управління у сфері охорони громадського порядку, зокрема: створення правових умов для розвитку громадських інститутів; впровадження стимуляційних заходів розбудови правоохоронних органів сучасного зразка; розвиток громадських інститутів консолідації напрямів реагування на надзвичайні ситуації у сфері забезпечення громадського здоров'я.

Запропоновано впровадження стимуляційних заходів міжсекторального екологічного партнерства на основі реалізації багатосторонніх екологічних угод з питань запобігання небезпечному транскордонному забрудненню природного середовища; задоволення інформаційних потреб громадян щодо забезпечення їх доступу до правосуддя з питань забезпечення екологічної стабільності в регіонах; забезпечення створення професійних мереж з питань розробки засад до ведення екологічно відповідального бізнесу; удосконалення сучасної системи реалізації екологічного аудиту та екологічної сертифікації на основі використання новітніх засобів комунікацій зі застосуванням екологічної автоматизованої системи доступу до інформації.

Запропоновано удосконалити інструментарій підвищення результативності інформаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку. Обґрунтовано реалізацію збалансованості процесу цифровізації процедур забезпечення громадської безпеки; сприяння створенню умов підвищення профілактики злочинності та спільної безпеки на основі проактивної систематичної комунікації з юристами, громадськістю та засобами масової інформації; удосконалення координаційних механізмів підтримання миру і гарантування публічної безпеки; синхронізацію процесу запровадження цифрової трансформації за напрямом забезпечення громадської безпеки; посилення інституційної спроможності органів державної влади всіх рівнів щодо створення національної низькорівневої інноваційної технологічної архітектури забезпечення надання електронних адміністративних послуг.

Обґрунтовано підходи до формування комунікаційного механізму державного управління у сфері охорони громадського порядку. Визначено заходи сприяння розвитку спільних ініціатив органів державної влади та громадськості, спрямованих на забезпечення громадської безпеки на основі комплексної системи комунікації; запровадження модернізаційних заходів діяльності правоохоронних органів на основі проведення різнопланових заходів, спрямованих на відтворення

атмосфери громадської нетерпимості до правопорушень; приведення законодавчої бази до загальновизначених європейських стандартів безпеки, заснованих на вживанні скоординованих заходів взаємодії між правоохоронними органами та суспільством; розробка заходів оптимізації надання електронних адміністративних послуг на основі популяризації системи розвитку електронних форм взаємодії; створення правових умов для посилення заходів сприяння подоланню бідності з одночасною реінтеграцією громадянського суспільства до прозорої системи забезпечення громадського порядку.

Удосконалено науково-методичні підходи до державного управління у сфері охорони громадського порядку. Обґрунтовано необхідність впровадження ефективної системи реалізації концепції “мобільних державних службовців”; інтеграція гендерно-орієнтованих підходів до реалізації процесу підготовки працівників сектору безпеки та оборони; розробка етапів реформування процесу освіти для працівників органів правопорядку; запровадження мотиваційних заходів правоохоронних органів на основі дослідження причинно-наслідкових зв'язків вразливої репутації їх діяльності; створення умов забезпечення клієнтоорієнтованості поліцейських послуг щоденної діяльності та традиціоналізму в питаннях суспільного устрою та правопорядку.

Ключові слова: механізм державного управління, громадський порядок, громадська безпека, охорона громадського порядку, правопорушення, правоохоронна діяльність, комунікаційний механізм.

ANNOTATION

Berezin M.Yu. Formation of public administration devices in the field of public order protection. - Qualifying scientific work as a manuscript.

Dissertation is devoted to the theoretical and methodological substantiation of the provisions and the development of scientific and practical recommendations for the formation of public administration mechanisms in the field of public order protection.

The dissertation is devoted to theoretical and methodological substantiation of provisions and the development of scientific and practical recommendations on the formation of mechanisms of public administration in the field of public order protection. The categorical apparatus of public administration was further developed by clarifying the essence of concepts: "Mechanism of ensuring the protection of public order"; "Constitutional and legal mechanism of public order".

Conceptual approaches to the formation of public administration mechanisms in the field of public order protection have been improved. The conceptual approaches to the formation of public administration mechanisms in the field of public order protection are substantiated. The vectors of the development of the use of public administration mechanisms in the field of public order protection were supplemented, in particular: creation of legal conditions for the development of public institutions; introduction of stimulation measures for the development of law enforcement agencies of a modern model; Development of public institutions of consolidation of areas of response to emergency situations in the field of public health.

The introduction of stimulation measures of the cross -secretal environmental partnership is proposed on the basis of the implementation of multilateral environmental

agreements on the prevention of dangerous cross -border pollution of the environment; meeting information needs of citizens to ensure their access to justice on environmental stability in the regions; ensuring the creation of professional networks on the development of principles for conducting environmentally responsible businesses;

Improvement of the modern system of implementation of environmental audit and environmental certification based on the use of the latest communications tools using an ecological automated information access system. It is proposed to improve the tools for improving the effectiveness of public administration information mechanism in the field of public order protection. The implementation of the process of digitalization of public safety procedures is substantiated; facilitating the creation of conditions for increasing crime prevention and joint safety on the basis of proactive systematic communication with lawyers, the public and the media; improvement of coordination mechanisms of peacekeeping and guaranteeing public safety; synchronization of the process of introducing digital transformation in the direction of public safety; strengthening the institutional capacity of public authorities of all levels on the creation of national low - level innovative technological architecture for providing electronic administrative services.

Approaches to the formation of communication mechanism of public administration in the field of public order protection are substantiated. Measures to promote the development of joint initiatives of public authorities and the public aimed at ensuring public safety on the basis of a complex communication system; introduction of modernization measures of law enforcement activities on the basis of conducting diverse measures aimed at reproducing an atmosphere of public intolerance to offenses; bringing the legislative framework to the generally defined European security standards based on the use of coordinated measures of interaction between law enforcement agencies and society; development of measures for optimizing the provision of electronic administrative services on the basis of popularization of the system of development of electronic forms of interaction; creation of legal conditions to strengthen measures to promote poverty with simultaneous reintegration of civil society to a transparent public order system. Scientific and methodological approaches to public administration in the field of public order protection have been improved.

The need to implement an effective system of implementation of the concept of "mobile civil servants" is substantiated; integration of gender-oriented approaches to the implementation of the process of training sector and defense workers; development of stages of reforming the education process for law enforcement officials; introduction of motivational measures of law enforcement agencies on the basis of the study of cause and effect relationships of vulnerable reputation of their activity; creation of conditions for ensuring client orientation of police services of daily activity and traditionalism in matters of social order and law and order.

Keywords: public administration mechanism, public order, public safety, protection of public order, offenses, law enforcement, communication mechanism.

Відповідальний за випуск Даций Олександр Іванович

Підписано до друку 05.11. 2022 р.
Формат 60x84/16. Обл.-вид. арк. 0,9.
Гарнітура Таймс. Наклад 100 прим. Замовлення № 77.

Надруковано в друкарні «БУКЛАЙН»
61000, м. Харків, вул. Катерининська, 46.
тел. (099) 604-49-45.

www.bookline.online

